

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเพาะและนับเชื้อโดยใช้แผ่น CSSS เทียบกับแผ่นกาวใสธรรมดา กับผู้ป่วยในร.พ. รัษฎากรักษาที่เป็นโรคเกลื้อนจำนวน 55 ราย และกลุ่มควบคุม 16 ราย โดยทั้งสองกลุ่มนี้อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันและมีลักษณะประชากรแบบเดียวกัน ผลพบว่าวิธีการเพาะและนับเชื้อทั้งสองวิธีมีค่าไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการวินิจฉัย โดยใช้เกณฑ์ 20 โคโลนีพบว่าการเพาะและนับเชื้อโดยใช้ CSSS จะมีความสามารถในการวินิจฉัยได้เท่ากับวิธีลอกสะเก็ดด้วยแผ่นกาวใสและย้อมด้วย methylene blue โดยจะมีความไวที่สูงกว่าวิธีเพาะและนับเชื้อโดยใช้แผ่นกาวใสธรรมดา สาเหตุหลักเนื่องจากไม่พบภาวะขุ่นและมัวจากการใช้แผ่น CSSS ดังเช่นที่พบในการใช้แผ่นกาวใสธรรมดา . เมื่อเปรียบเทียบด้วยแมคนิมาร์พบว่าวิธีเพาะเชื้อทั้งสองวิธีให้ค่าแตกต่างกัน และเมื่อวัดความ สอดคล้องของทั้งสองวิธีพบว่าผลการวินิจฉัยของทั้งสองวิธีมีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ดี เมื่อทดสอบด้วย kappa statistic

ถึงแม้ว่าผลความสามารถในการวินิจฉัยจะออกมาดี แต่วิธีการเพาะและนับเชื้อโดยใช้ CSSS นี้คงไม่สามารถไปทดแทนการวินิจฉัยวิธีเดิมได้ เนื่องจากความยุ่งยากและค่าใช้จ่ายในการทำ แต่จะมีประโยชน์ในกรณีที่ไม่สามารถจะลอกเอาสะเก็ดไปตรวจย้อมด้วยวิธีปกติได้ในบางโรค เช่น โรคอักเสบของรูขุมขนจากเชื้อ pityrosporum (pityrosporum folliculitis) รวมทั้งน่าจะให้ผลดีในโรคที่มีพยาธิสภาพที่ลึกกว่าโรคเกลื้อนดังเช่นในโรค seborrheic dermatitis นอกจากนี้วิธีนี้ยังน่าจะ มีประโยชน์ในการติดตามผลการรักษาด้วยยาต้านเชื้อรา แม้ว่าโรคที่เกิดจากเชื้อกลุ่มนี้จะเป็นโรคที่รักษาได้ไม่ยากแต่มักจะเป็นเรื้อรังและมีโอกาสการกลับเป็นซ้ำสูง การที่จะใช้วิธีนี้เพื่อติดตามผลการรักษานั้นเพื่อที่จะให้ผลดีคงต้องใช้วิธีวัดโคโลนีที่มีความแม่นยำสูงกว่าโดยการให้เครื่อง computerized image analyzer